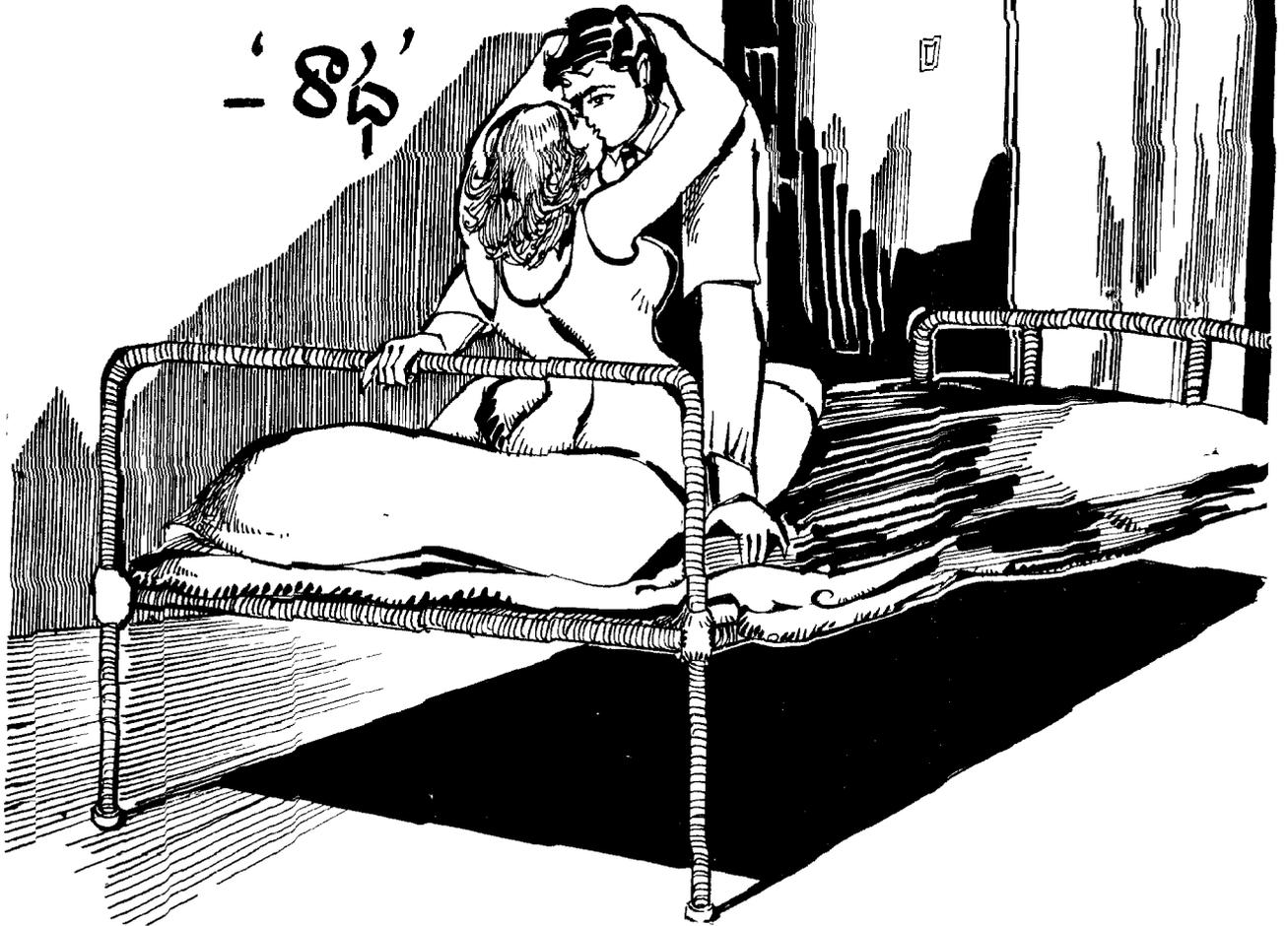

భైతాభుడు మరచిస్తా మరణకథ

- 'శిథి'

“డాక్టర్ అంటే మంత్రగాడు కాదు, దేముడు అంతకంటే కాదు అదృతాలుచేసి మాపించటానికి... పాపం ప్రాణాన్ని వెనక్కి లాగటానికి ప్రయత్నిస్తాడేకాని మెడకి త్రాడువేసి మేకపిల్లని కట్టిపడేసినట్లు ప్రాణాన్ని కట్టిపడేయలేడు సుమా... ఆ సమయం వస్తే ఎన్ని సంకెళ్ళయినా తెంతుకుపోతుంది ఆరే ప్రాణం... ఎవరు అవగలరు చెప్పండి దాన్ని.”

పది మనుషుల బరువు మోస్తున్న ఒక
54—అంధసవిత్వారవృత్తి—3—12—82

అంధ్యేయ భారీవిగమం ఆ వేద వాక్కులు శలవిచ్చి విరగబడి నవ్వింది.

“బాగా చెప్పారు... వాస్తవానికి ఈ డాక్టర్లు ఏమీచేయలేరనే చెప్పాలి. గుండె లోతులు కనిపెట్టటానికి ఎన్నెన్నో యంత్రాలు కనిపెట్టారు. గుండెలోకి గొట్టాలు పంపి ఏ కుట్రం ఎలా తెలుసుకుంటుందో చూస్తున్నారు. క్రమం తప్పితే కంప్యూటరుపెట్టి గుండెనే కొట్టిస్తున్నారు వాళ్ళకి నచ్చిన విధంగా. మనిషిని బ్రతికిస్తాననికే అనుకోండి యదంతా. కాని ఏం లాభం? మనిషి శాశ్వతంగా

అలా వుండిపోగలుగుతున్నాడా పుట్టాక. బాల్యం, యువ్వనం, ముసలితనం క్రమం తప్పకుండా వాటంతట అవి రావటం మానేశాయా చెప్పండి? మనిషి ఎప్పటిలా ఈ తనువు వాలిస్తూనేవున్నాడు అందులో ఏమీ మార్పులేదు... మార్పులాదు” తోటి దొర వంతపాడాడు చదువుతున్న పేదరుమూసి.

“మీరు గుర్తించారో లేదోకాని మానవుడి సుఖం కోసం నానాకష్టాలువడి వేలకువేలు నోరులేని జీవార్థి ప్రయోగాల పేరిట బలిచేసి ఏదో సాధించమని అబ్బుర పడుస్తూనేకాని. ఈ డాక్టర్లు మాత్రం

వాళ్ళకోసం ఏం మిగుల్చుకుంటున్నారని చెప్పండి.”
 నట్టేటిలో పున్నా చలాకీగా ఈది తేలగల
 వన్నట్లు పొంగిపారలుతున్నాయి నడివయసులో పున్న
 ఆ దొరసాని అందాలు ఆమె మాటలలోపాలు.

“సరేండి కసాయివాడివేయి కత్తికి... కై దుక్కడి
 విజ్ఞానం మనకి అంకితం అయ్యింది వాళ్ళకి ఏ శాంతి
 ఎక్కడ వుంటుంది. మన ఆశోకి అంతు ఎక్కడ
 వుంటుంది” యవ్వనం దాటి పరుగులు తీస్తున్న
 యింకో ఆంగ్లేయుడు ఆక్షేపించాడు.

“అది నిజమేనా” నా పూచాలో ఆ ప్రశ్న
 మారుమోగటంలో ఏమీ ఆశ్చర్యం లేదేమో ఆ
 ముయిలో.

ముందు నీట్లో కూర్చుని ఆ నలుగురి
 ఆంగ్లేయుల సంభాషణ వింటున్నాను ఆసక్తిగా.
 లండన్ నుంచి లివర్ పూల్ పరుగెడతేంది మేము
 ఎక్కిన ఆ రైలు మారుమైళ్ళు వెగింథో నా
 ఆలోచనలతో పోటీపడతా!

ఆ భారీ విగ్రహం అన్న మాటల్లో నిజం
 లేకపోలేదు. ఆ నిజం ఏమిటో చెప్పాలంటే మీకు
 ఓ కథ చెప్పాలిమరి.

నేను యింగ్లాండ్ వచ్చిన రెండు సంవత్సరాలకే
 న్యూ కేజెట్ జనరల్ హాస్పిటల్లో మెడికల్
 రిజిస్ట్రార్ అవ్వగలిగాను. అదృష్టవశాత్తు అనుకో
 కుండా మెంబర్ షిప్ పరీక్షలు పాసవ్వటమే అనలు
 కారణం అయివుండొచ్చు నా విషయంలో.

ఆంగ్లేయులు ఎన్నో విషయాల్లో ఎంతో
 ముందుకు వచ్చారని స్వార్థంలో, తమ పరభేదాలు
 చూపించటంలో యింకా భారతదేశాన్ని పాలిస్తున్న
 రోజుల్లోనే వుండేసోయారు అనిపిస్తుంది ఒకసారి.
 ఏదైనా పెద్ద పదవినికాని, ప్రతిభనికాని ఒక
 వారతీయుడి చేతిలో పెట్టేముందు పదిసార్లు
 ఆలోచిస్తాను ఆంగ్లేయుడు. దానికి కారణాలు
 అనేకం వున్నా జాతి మత విచక్షణతో భారతీయుడ్ని
 వేరుపరచటం, వెలివేయటం ఒకటి అని అందరూ
 అంటుంటే విన్నాను. కాని నాకు సంబంధించినంత
 వరకూ అది ఒక అద్భుతమనే చెప్పాలి. ఏదీకాని
 అరిచే కుక్క కరుస్తుంది, కరిచే కుక్క ఆరుస్తుంది
 (క్రమం తప్పకుండా ?)

అనలు కథకి వద్దాం.
 ఆ రోజు నేను డ్యూటీ చేస్తున్నాను. రాత్రి
 తొమ్మిది గంటలు బాటింది. డాక్టర్ల కామన్
 రూమ్లో కూర్చుని టి. వి. లో వస్తున్న అమెరికన్
 సీరీస్ చూస్తున్నాను.

నా బ్లిప్ ప్రోగింది.
 “రింగ్ కేజుయార్లీ స్పీక్” అందల కేరల్
 గొంతుక నాజాకుగా వినిపించింది ఫోన్లో.
 “డాక్టర్ రాజేష్ స్పీకింగ్” అంటూ మళ్ళీ
 ఫోన్ ఎత్తి రింగ్ చేశాను.

“యి. సి. జి. చూసి ఒపీనియన్ చెప్తారా...
 పేషెంట్ గుండె నొప్పిలో వచ్చింది.” అన్నాడు
 కేజుయార్లీ హోస్ ఆఫీసర్.

పరుగెత్తాను అలువైపు.
 ఆ ట్రైసింగు చూసి ఎంత ఆశ్చర్యపడ్డానో
 అంతకంటే ఎక్కువగా దిగ్భ్రమచెందాను ఆ వన
 యవ్వన యువతని చూసి. ఆమె పేషెంట్ అంటే
 సమ్మత్యం కాలేదు పలకరించేవరకూ.

“యిప్పుడు ఎలా వుంది మీకు” అని అడిగాను
 ఆంగ్లంలో నన్ను నేను పరిచయం చేసుకుంటూ
 “అయి డింక్ అయింక్ ఆల్ రైట్... బట్
 రిటిల్ పెయిన్ డేర్” అంది వీణ మీటిసట్టు
 తియ్యని కం రానికీ శృతి పెడుతూ.

“మిస్ పామర్” కేసీషీటు చూసి పేరు
 తెలుసుకున్నాను.

“తెరిసా అని పిలవండి ఫర్వాలేదు” అంత
 భాధలో కూడా అంత అందమైన ముసిముసి నవ్వులు
 పూల జల్లులా ఎలా వెదజల్ల గలిగిందా ఆ ఆంగ్లేయ
 యువతి! అనిపించింది.

“స్యూర్... థ్యాంక్యూ... చూడండి తెరిసా
 మీరు కాస్తేపు ఓపికవడేతే అంతా సర్దుకుంటుంది
 నొప్పి తగ్గటానికి చిన్న యింజెక్షన్ యిస్తాను..
 స్పీక్ వెయిట్” అన్నాను నెమ్మదిగా.

“యింజెక్షన్ యిచ్చి తీరాలా... నాకు నీడిల్
 అంటే చాలా భయం.”

“డోంట్ వరీ... నొప్పిలేకుండా యిస్తాను...
 “ఆల్ రైట్...”

“మీ వయసు యిరవై ఆరు సంవత్సరాలా,
 నిజమేనా.”

నా కళ్ళలో ఆశ్చర్యం కొట్టవచ్చినట్లు
 కనిపించి వుంటుంది. తెరిసా ఫక్కున నవ్వింది.

“ఏ అలా కనిపించటంలేదా.”
 “యవ్వనం వయసు తెలుసుకోటం చాలా
 కష్టమే మరి” మాటల్ని అడ్డు పెట్టుకున్నాను,
 కంగారు కప్పిపుచ్చుకోటానికి.

“ఏమీ కంగారు పడకండి. అది నా అసలైన
 యవ్వనం వయసే.”

ఎందుకో నా వైపు గుచ్చిగుచ్చి చూసింది
 నొక్కి పలుకుతూ.

చూపులు త్రిప్పకోటం నావంతు అయ్యింది.
 “చూడండి మిస్ పామర్... యిదొకరకమైన
 గుండెపాలు... యింత చిన్న వయసులో మీకు అది
 రావటం చాలా చిత్రంగా వుంది... మీరు హాస్పిటల్లో
 కొన్నాళ్ళు వుంటే అన్ని పరీక్షలుచేసి కారణం తెలుసు
 కోటానికి ప్రయత్నించండి...” అన్నాను.

“బ్రతుకుతానుకదా కొన్ని రోజులు” మాటల్లో
 అలజడిని కళ్ళలో కురిసే నవ్వులతో కొట్టిపారేయ
 టానికి ప్రయత్నించింది.

“నోనో... మీ ప్రాణానికి ఎటువంటి ప్రమాదం
 లేదు... నేను హాపీ యిస్తున్నాను సరేనా.”
 సున్నితంగా సుడిగుండాల్ని తప్పించటానికి ప్రయ
 త్నించాను.

“మీమీద నాకు నమ్మకం వుంది” ఎర్రని
 పెదిమలమీద చిరునవ్వు విరబూనిన మందారాల్ని
 మరిపించింది.

‘యింత అందమైన ఈ అబలకి ఈ జబ్బేమిటి
 పరమాత్మా’ అంది పిరికి గుండె.

“ఆల్ రైట్... అయితే మిమ్మల్ని వెంటనే
 యింటెన్సివ్ కారెసరీకేర్ యూనిట్కి పంపించే
 ఏర్పాటు చేస్తాను... మీన్ వైల్. యు స్పీక్ రిలాక్స్
 అండ్ టేక్ యిట్ ఈజీ... ఏత్ యు” నమూదా
 యించాను

“స్యూర్ స్యూర్... ఏక్ యు విజ్ డాక్టర్”

అంటూ అనుకోకుండా నా చేయి అందుకు పు
 ఆప్యాయంగా నొక్కి వదిలింది.
 ఆంగ్లేయులు కృతజ్ఞతని కొంచెమైనా
 దాచుకోలేరు అనుకుంటూ

మర్నాడు వార్డ్ రౌండ్స్కి వెళ్ళేముందు
 తెరిసాపామర్ని పలకరించటానికి యింటెన్సివ్ కేర్
 యూనిట్కి వెళ్ళాను.

“ఎలా వుంది యిప్పుడు.”
 “ఓ.. అయింక్ ఒకె. నో ప్రాబ్లమ్”
 అంది చిరునవ్వుతో.

అధునిక వసుతులలో అత్యధుతంగా ఏర్పాటు.
 చేయబడ్డ అంపతయ్యమీద హాయిగా సేద తీర్చు
 కుంటున్న అనరదేవకన్యలా కనిపించింది తెరిసా
 ఆ నిమిషంలో. నవయవ్వనంతో నిండి పొంగిపారలు
 తున్న ఆమె రేతగుండెని ఒక యంత్రానికి అతికించ
 పదిమంది వర్కులు ప్రతి షణం వర్యవేక్షణ సాగిస్తు
 న్నారు ప్రక్క గదిలోంచి. గుండె కొట్టుకోటం
 క్రమం తప్పితే షణాల్లో దాన్ని సక్రమపరచటానికి
 ఆమె నరనరాల్లో ప్లాస్టిక్ సూదులు బిగించి
 అన్నింటికీ సిద్ధంగా వుండాలి.

అగ్ గుండెని ఆగకుండాచేసి నవయవ్వన
 ప్రాణాన్ని ప్రమాదంనుంచి తప్పించాలనే ఆ తపనంతా
 “నొప్పి ఏమీ లేకుండా.”

“నో... థెంక్స్ ఫర్ నాట్ యు హేవ్ డన్”
 నాడి పరీక్షిస్తున్న నా చేయి తన చేతిలోకి తీసుకుని
 ఆప్యాయంగా నొక్కింది.

అమె కళ్ళు చిత్రంగా మెరుస్తున్నాయి.
 “దర్లీ మై డ్యూటీ మిస్ పామర్...”
 చిరునవ్వుతో సమయస్ఫుర్తిని ప్రదర్శించి చేయి
 వెనక్కు తీసుకున్నాను.

“యు ఆర్ ఎ నైస్ మేన్”
 “థేంక్యూ..”

సంఘటల్ని చిత్రాలుగా మార్చటంలో
 ఆంగ్లేయులు ఎంత అరితేరినవారో నాకు బాగా
 తెలుసు. అందుకే తేటికి అందనంత దూరంలో
 వుండటం వేరుకున్నాను అన్ని విషయాల్లో.

“నేను కొన్ని ప్రశ్నలడుగుతాను చెప్తారా ?”
 అన్నాను మాట మారుస్తూ.

“ఓ... స్యూర్... మీలాంటి మగవాడు ఏది
 అడిగితే కాదనగలడు... ఏ ఆడదై నా...”

అందాలు తెంపి విరజల్లినట్లు నవ్వింది తెరిసా.
 “ఆ సంగతి యింతవరకూ నాకు తెలిదే.”
 “తెలిస్తే ఏంచేసి వుండేవారు...”

“దానికి సమాధానం నాకంటే మీకే బాగా
 తెలుసునుకుంటాను.”

“నేనే మీరైతే ఏం చేసివుండేదానన్నో తెలుసా?”
 “ఏం చేసి వుండేవారు ?”

నాకు తెలుసు ఆ సంభాషణని అనవసరంగా
 పొడిగిస్తున్నానని. కాని అదొక రకమైన ఆకర్షణ.
 మగవాడికి, ఆడదానికి మధ్య ఎప్పుడూ ఆరని
 చిచ్చులా రలుకునే కోరిక నన్ను మాటల్లోకి
 దింపింది ఆ షణం.

“కమాన్ ... ఆ మాత్రం పూహించలేరా”
 తను ఒక పేషెంట్ అన్న సంగతి మరిపోయి
 పుల్లాసంగా మాటాడింది తెరిసా.

3-12-82

అ. ప్రసాద్

“అసలు విషయం మర్చిపోతున్నారు.”

“ఏమిటి?”

“కథ మీరు చెప్పన్నారు.. నేను వింటున్నాను.”

క్షణకాలం నివ్వెరపోయింది తెరీసా నా మాటలకి.

“మీ యిండియన్ మగనాళ్ళు యింత తెలివిగా మాట్లాడగలరని నాకు యింతవరకూ తెలివదు సుమా” అంది మునిపంటితో ఏదని కొరకుతూ.

కథ చేయజారి కాలంలోకి ప్రవహిస్తోంది అని వసిగట్టాను. నా జాగ్రత్తలో నేను పుండలం మంచిది అనిపించింది.

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు” నమ్మడిగా అడిగింది తెరీసా.

“అదే నేను అసలు మిమ్మల్ని అడగాలనుకున్నది ఏమిటా అని..”

“సేవ్ యిట్ డాక్టర్...మందు నన్నో ప్రశ్న అడగనివ్వండి”

ఏమిటన్నట్లు చూశాను.

“మీకు పెళ్ళి అయ్యింది?”

“మీరు ఆ ప్రశ్న ఎందుకు అడుగుతున్నారో తెలుసుకోవచ్చు?”

“మీరు కంటికి ముచ్చటగా కనిపిస్తుంటేను.”

అదే తేడా హిందూ స్త్రీకి, ఆంగ్లేయ యువతికి సిగ్గు మనకి తెర అయితే తెగింపు వాళ్ళకి తెరచావ. జీవితంలో ఎలాంటి చోటకైనా తేలికగా చేరుకోగలుగుతున్నారని అందుకేవాళ్ళు.

“ఎవరి కంటికి ..”

“ఫలానా కంటికి అని చెప్పే ఏం చేస్తారు?”

“ఏముంది చేయటానికి.”

“వోంట్ యు ఈవెన్ కిన్ హెర్.”

నాకు అర్థమయ్యింది, పరిస్థితి చేతిలోంచేకాదు చరిత్రలోకి కూడా ప్రాకుతోందని.

“నో. అయ్ వోంట్.”

“అది చాలా తప్ప సుమా.”

“తప్పించుకోవాలికి మీ ఆంగ్లేయ లు ఉపదేశించిన మంత్రం వుంది కదా”

“వ్యాట్”

“అదే, థేంక్స్ చెప్పే సరిపోతుందనుకుంటాను...”

“మై గుడ్ నెన్... యు మెన్ ఆర్ రియల్లీ సెన్సిటివ్.”

“నన్ను కూడా కలుపుతున్నారా వాళ్ళలో” మొదటిసారిగా గట్టిగా నవ్వాను.

క్షణకాలం మౌనం నాట్యం చేసింది. పుల్నాహంగా సాగుతున్న టి. వి సీరియల్ మధ్య చిన్న కమర్షియల్ ప్రకటనలా,

“ఇంతకీ మీరు నా ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పలేదు” అంది తెరీసా.

“ఏ ప్రశ్నకి.”

“మీ పెళ్ళి గురించి” వెటకారం ధ్వనించింది ఆమె గొంతుకలో.

“ఏముంది చెప్పటానికి.”

“ఏమీ లేదా...”

“లేదనే చెప్పాలి..”

“అంటే మీకు యింకా పెళ్ళికాలేదన్నమాట...”

భేతాళుడు మరచిన మరో కథ

యిప్పుడు నాకు చాలా హాయిగా వుంది సుమా...”

“పెళ్ళి అయ్యిందంటే...” కావాలనే అడిగాను.

“మీరు కనికరంలేని డాక్టరని... పేషెంట్ అని కూడా కాస్త జాలిపడరని, కనాయిమాడిలా ప్రవర్తిస్తారని అందరికీ చెప్తాను..”

ఆమె కళ్ళలో ఏదో తెలియని వింత అనుభూతి చిరునవ్వుల మధ్య దోబూచులాడింది.

“మీరు చెప్పినంత మాత్రాన వాళ్ళు నమ్ముతారని ఎందుకు అనుకోవాలి...”

“నేను ఈ డాక్టర్ చేతిలో చచ్చిపోయానా కూడా నమ్మరంటారా.”

“క్లీత్... మనం ఈ సంభాషణ యింతటితో ఆపేస్తే మంచిదనుకుంటాను.”

కంగారుపడటం నావంతు అయ్యింది.

“ప్రస్తుతానికి మీరు చెప్పినట్లు చేయటం తప్పించి నేను చేయగలిగింది ఏమీ లేదు అనుకుంటాను...”

నేను చురుకుగా చూశాను— ‘ఏమిటి మీ పుద్దేశం’ అన్నట్లు.

“అదే మీరు డాక్టరు. నేను పేషెంట్లు. మీరు చెప్పినట్లు వినవద్దా మరి” చిలిపిగా అంది ఆ మాటలు.

“ఆల్ రైట్ మిన్ పావర్ ... అయ్ విల్ సి యు లేటర్” అన్నాను అక్కడనుంచి కదిలే ప్రయత్నం చేస్తూ.

“వెయట్ ... వోంట్ యు కిన్ మి బెఫోర్ యు గో” అంది గోముగా చూస్తూ.

“మీరు పేషెంట్లు, నేను డాక్టరు అని ఇప్పుడే గుర్తుచేశారు. మర్చిపోయారా అప్పుడే” మాటలతో త్రోసివచ్చాను.

“పేషెంట్లు అయినా—డాక్టర్ అయినా ముద్దు మంచితనాన్నే గుర్తుచేస్తుంది. మనసుకి నచ్చిన వాళ్ళని ముద్దుపెట్టుకోవటంలో ఏమీ తప్పలేదు. ఎవరూ తప్ప పట్టలేరు.”

“అయ్యేనీ.”

“అయితే ఆలోచనదేనికి?”

“మనం కాస్త మితిమీరి ప్రవర్తిస్తున్నాం అనుకుంటాను.”

“చూడండి డాక్టర్ రాజేష్...పసిపాప చేతులు చాపి ఎత్తుకోమని ఎగిరి గెంతేస్తుంటే చూసి చూడనట్లు ప్రక్కకు తప్పకునే మనిషిని ఏమంటారో మీకు తెలుసా?”

“ఏమంటారట ...”

“మొండివాళ్ళకి చెప్పినా ప్రయోజనంలేదు. చెవిటివాడి చెవిలో శంఖం వ్రాదినట్లే అవుతుంది.”

“మీ బాబేమిట్ నాకు అర్థం అయ్యిందికాని, దానికి దీనికి తేడా లేదంటారా చెప్పండి.”

“మీ దేశంలో ఆ తేడాలు వుంటే వుండొచ్చు నేమోకాని.. మాకు అలాంటి భేదాలు, భావాలు లేవు. ఈపాటికి మీరు గుర్తించే వుండాలే ఆ విషయం.”

“బోసినవ్వులు నవ్వే చివ్చారి పాపని ముద్దు పెట్టుకోవటంలో అర్థం వుందికాని...మాటలు నేర్చిన

చిలకని ముద్దాడటంలో నాకేమీ ప్రత్యేకత కనిపించటంలేదు, కేవలం ఆకర్షణ తప్పించి..”

“అదే పారసీలు ముద్దుకి చాలా అర్థం వుంది. మనసులో వున్నాంగే మంచితనాన్ని, గుండెలో పాంగి ప్రవహించే ప్రేమనీ, మాటల్లో చూపించలేని అభిమానాన్ని ముద్దులో ఎంతో తీయ్యగా అందివ్వవచ్చు మాటలు నేర్చిన చిలకయినా—అటులు నేర్చిన గోరింకకయినా—అది కేవలం మాటలు రాని పసిపాలకే పరిమితంకాదు మహాశయా! ఏమైనా ముద్దు విలువ తెలుసుకోవాలంటే మనిషిలో కాస్త చైతన్యం, మనసుకి కాస్తంత స్వర్ణజ్ఞానం వుండాలనుకుంటాను” ఆ ప్రసంగంలో వున్న ఎత్తిపాదుపు గుర్తించకపోలేదు నేను

“అలాగా... ఏంబానికి చాలా ఆసక్తిగా వుంది ఏమైనా మన యిద్దరిమధ్య మాటల్లో చెప్పకోలేనంత ఏమీలేదుకదా ముద్దుతో మభ్యపెట్టుకోవాలికి.. నిజానికి మన యిద్దరిమధ్య వున్న పనంతా మాటలలోనే అనుకుంటాను. డాక్టర్ గా అడగటం నా పని.. పేషెంట్ గా చెప్పటం మీ వంతు. ఏమంటారు...” అన్నాను తేలికగా.

“ఏమో నాకు మాత్రం చెప్పలేనిది ఏదో చాలా వుంది అనిపిస్తోంది.”

ఆమె చూపులు నన్ను కలవరపెట్టాయి “సేవ్ యిట్ మిన్ స్పావర్. కలుసుకున్న ప్రతి ఆదా మగా రోమియో జాలియట్ లాకారేరు... అన్ని సంఘటనలూ ప్రేమ కథలూ కారేవు...”

“మీ అభిప్రాయంతో ఏకీభవించాలని ఏమీ రూల్ లేదుగా.”

“అయితే ఏమంటారు యిప్పుడు?”

“ఆడదాని అభిమానాన్ని కాలదన్నటం మగతనం అనిపించుకోదనుకుంటాను.”

ఆమె మనసంతా ఆ మాటల్లో వుండా అనిపించింది. ఆ చూపుల్లోంచి చూపు తప్పించుకోటం నాకు కాని పనే అయ్యింది.

“ఆల్ రైట్... మీరు పేషెంట్... నేను డాక్టర్ ని... మిమ్మల్ని కోలుకునేటట్లు చేయటం నా కర్తవ్యం... దానికి మందు ముద్దే అయితే... వై ఫుడ్ అయ్ సే. నో” అంటూ ఆమె చేయి అందుకుని సున్నితంగా ముద్దుపెట్టాను వణికి పెదవులతో.

“నో... నాట్ లైక్ దట్... ఎదిగిన మనుషులు ముద్దు పెట్టుకునే తీరే వేరు” అంటూ నారాత్తుగా నా మెడమట్టా చేయిసేసి మీదకు లాక్కుని ఎర్రని పెదిమలతో నా పెదవులు మూయించింది, పుక్కిరి బిక్కిరి చేసే ఆ గాఢ చుంబనతో.

ఆ క్షణం ఆ దృశ్యం ఎవరి కంటెైనా పడివుంటే?

ఆ వాతావరణంలో నా పిరికి మనసులో ఆ కలవరపాటు బెదిరిన లేడిపెల్లలా పరుగు తీయటంలో ఆశ్చర్యం లేదేమో !!

* * *

మా బాస్ డాక్టర్ హెండ్రీసన్ వయసులో యాభై ఐదు ఏళ్ళు పైబడ్డా యింకా యవ్వనం అంచులమీద ఒంటికాలుతో నేర్పుగా నడుస్తున్నట్లు కనబడతూంటాడు. అతను వయసులో వున్నప్పుడు అనేక సుందరంగాలు అతని చుట్టు ప్రదక్షిణ

చేస్తుండేవారని, ఆపదకప్పుడూ చంద్రగ్రహణాలతో పాటు సూర్యగ్రహణాలు కూడా అతని జీవితంలోకి తొంగి చూశాయని, కథ కంచికి చేరేముందు ఒక నెరజాణ అతణ్ణి చేజిక్కించుకుని పేడుకి సతిమణి అయి పెర్మనెంట్ గా అతడి ముక్కుకి త్రాడు వేసిందని ఒక పుకారు.

నిజం దేముడికే తెలియాలి!

గతంలోని అనుభవాల సారం యిప్పటికీ డాక్టర్ హెండ్రీసన్ లో కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తూనే వుంటుంది, ఆదవాళ్ళతో అతను ప్రవర్తించే తీరుతో.

కొత్తగా నర్స్ మ్యూడెల్ మా వార్డ్ కి వస్తే బుగ్గమీద విటికవేసి, భుజాలమట్టా చేతులు వేసి ఆస్వాయంగా ఆహ్వానిస్తాడు, పారాలు చెప్పినా చెప్పకపోయినా, అన్న పునత డాక్టర్ హెండ్రీసన్ దక్కించుకున్నాడని వేరే చెప్పక్కర్లేదు.

అతనిలో ఏమి ఆకర్షణ వుందోకాని ముద్దు పెట్టు కుండా అతనికి ఏదీకూ చెప్పిన యువతిని నేను యింతవరకూ మాడలేదనే చెప్పాలి మరి.

ఒకసారి ఎప్పుడో మా వార్డ్ సిస్టర్ అంటుంటే విన్నాను— “హెండ్రీసన్ కి జెన్మీబాండులా ఒక ప్రత్యేకమైన సెక్స్ అప్టిల్ వుంది— దాన్ని తప్పించు కోటం ఎవరి తరం?”

వార్డ్ రౌండ్స్ కి వచ్చాడు డాక్టర్ హెండ్రీసన్ “వార్డ్ .. యు ఆర్ మిస్ సామర్ . నేను సరిగ్గా గుర్తుపెట్టాననుకుంటాను.”

ఎప్పటిలా తన చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఎలకరించాడు డాక్టర్ హెండ్రీసన్.

“ఓ హాల్లో” ఏలా మీటినట్లు ప్రత్యుత్తరం యిచ్చింది తెరిసా సామర్.

తనని తాను పరిచయం చేసుకుని “ఎలా వుంది వంట్లో” అని అడిగాడు

“ఆయాప్స్ ఒకె. ఐ సపోజ్ . డ్యాంక్యూ”

“నా ఎంగ్ అసిస్టెంట్ డాక్టర్ రాజేష్” అని నావైపు ఒక చిత్రమైన చూపు విరిచి విసిరి—

“చెప్పుంటే విన్నాను, నువ్వు చాలా ఎక్కువ సిగరెట్లు కాలుస్తావట నిజమేనా?” అన్నాడు హెండ్రీసన్

“నిజమేనని కాస్త భయపడతూ చెప్పాలను

కుంటాను” కాస్త వెక్కిరింపు ధ్వనించింది దొరసాని దొరణితో.

“అబద్ధం చెప్పలేన ప్పడు ని జాన్ని వెళ్ళగక్కటమే మంచిది. భయపడి దాచుకుంటే అదికూడా ఒకోసారి గొంతుక్కి అడ్డం పడవచ్చు. వూపిరాడకపోతే ఎంత ప్రమాదమో నీకు తెలుసుగా” తన హాస్యదోరణితో మూలలు ప్రారంభించాడు హెండ్రీసన్.

“అఫ్ కోర్స్ . వుసయోగపడితే అబద్ధానికి కూడా చాలా విలువ వుంటుంది మరి సిక్కడ దాచినా.”

తెరిసా అంత తెలివిగా తెగింపుతో సమాధానం చెప్పుందని అనుకోలేదు నేను పెద్ద డాక్టర్ వస్తే గడగడా వణికిపోతూ వున్న జబ్బు మరిచిపోవటం మన దేశ సాంప్రదాయం. ఎంత పెద్దమనిషి వచ్చి ఎదురుగా నిలబడినా వాక్ స్వతంత్ర్యాన్ని వదులుకో కుండా ఎదిరించి నిలబడగలగటం వీళ్ళ ఆచారం చిత్రంగా వుంటుంది. ఆ రెండింటిమధ్య నిలబడి ఏంచేయాలో తోచక తిక్కుకునేదే నాలంటివాడికి

“అఫ్ కోర్స్ . నువ్వు అన్న మూలల్లో కూడా నిజం లేకపోలేదు. ఇంతకీ ఎన్ని సిగరెట్లు కాలుస్తూంటావు మై డియర్ .” అంటూ నాడి చూస్తున్నట్లు చేయి పట్టుకుని చివరికి తన అరచేతిలో ఆమె అరచేతిని ఆస్వాయంగా నొక్కాడు

“రోజూ . నెలకా” ఫక్కున నవ్వింది తెరిసా హెండ్రీసన్ చేతిని అలాగే పట్టుకుని.

“నీదంత కంప్యూటర్ బ్రెయిన్ అయితే సంవత్సరానికి ఎన్ని కాలుస్తావో చెప్పి సాని...” అమె చేతిని రెండు చేతుల్లోకి తీసుకుని బెడమీద ఆమె ప్రక్క చోటు చేసుకుని కూర్చుని మరింత ఆస్వాయంగా నొక్కాడు.

“హ్యూర్ వై నాట్...” అంటూ ప్రక్క చూపులు చూ వైపు విసిరింది, మేము గమనిస్తున్నామో లేదో ఆమె అమామమైన నటనని అప్పట్లు చిరిపిగా చూస్తూ.

“డోంట్ వర్రీ... ముందు రోజుకి ఎన్ని సిగరెట్లు కాలుస్తావో చెప్ప... నీ సంవత్సరం ఎకోంట్స్ తరువాత ఎప్పుడో తీరుబడిగా కూర్చుని

చూడొచ్చు...” హెండ్రీసన్ నావైపు, సిస్టర్ జోన్స్ వైపు చూసి కన్నుగీలాడు పరిహాసానికే యిదంతా అన్నట్లు.

“సుమారు యిరవై అనుకుంటాను.” నావైపు చూసింది తెరిసా, అదేదో నా ఒక్కడికే తెలుసున్న విషయం అన్నట్లు “ఏవో ఐ రైట్” అని అడుగుతూ.

నేను వినీవిననట్లు వూరుకున్నాను “యిరవై సిగరెట్లూ... యు మస్ట్ లి వెరి రిచ్ . మై గుడ్ నెస్... చూడు సుందరి యింత కంటే మంచి అవకాశం దొరకడు కాని సిగరెట్లు త్యాగం చేయ నా మూట విని.”

“త్యాగమా” వెలుకరించింది తెరిసా

“అదే తల్లీ.. కాల్పలం మానేయమని అభ్యర్థిస్తున్నాం.”

హెండ్రీసన్ లాంటి పెద్ద డాక్టరు ఒక సర్వసాధారణమైన రోగితో మాట్లాడుతున్నతీరుకు నవ్వులో ఏదాలో అర్థం కాలేదు.

“అదేమంత పెద్ద కష్టమైన పని కాదను కుంటాను. మంచి తోడు ఒకరు దొరకాలేకాని సిగరెట్లు త్యాగం చేయటం ఎంతసేపు”

ఆ మూటలంటూ తెరిసా గ్రుచ్చిగుచ్చి నావైపు చూస్తోంది అన్న సంగతి గుర్తించకపోలేదు నేను, ఎవరిమూట ఎలావున్నా.

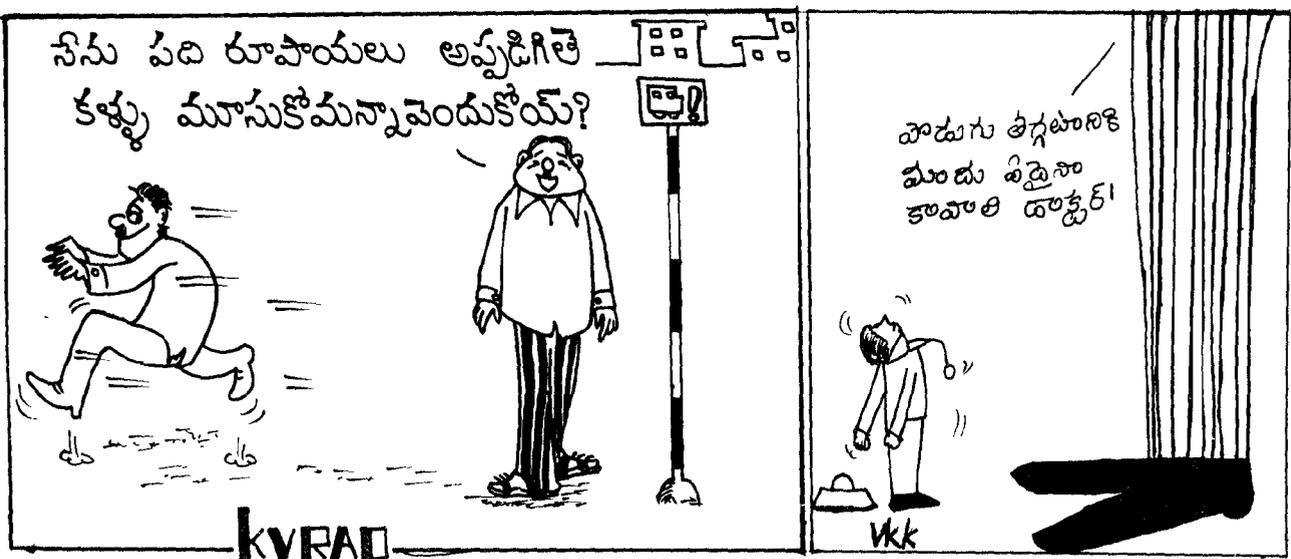
“ఏం నీ బోయ్ ఫ్రెండ్ ఆ మాత్రం సహక రించలేదా నీతో. ఒక చేయిచేయమను సరిపోతుంది”

“సహకారం మూట దేముడెరుగునుకాని — ఒక రెగ్యులర్ బోయ్ ఫ్రెండ్ అంటూ ఒకడు వుంటే — నాకి బాధలే వుండేవికావేమో.”

పొద్దులు దాటి దండయాత్ర సాగిస్తున్న వాళ్ళమూటల్ని శ్రద్ధగా విసలంకంటే నేను చేయ గలిగింది ఏమీలేకపోయింది.

“మై గుడ్ నెస్ .. ఈ కాలం ఆడపిల్లల్ని కాస్తంతైనా అడుపుతో పెట్టలేమంటే నమ్మండి. కనీసం మాట్లాడా వినిపించుకోరుకదా ఏం చెప్ప లానికైనా.”

హెండ్రీసన్ మారుతోన్న నాతావరణాన్ని వెంటనే పసిగట్టాడు.

KVRAD

VKK

“మగపిల్లలు మాత్రం తీసిపోయారను కుంటున్నారా” అప్పటివరకూ మౌనం మోస్తూ వచ్చిన సిస్టర్ జోన్స్ వీరుమకు వడిసంత పని చేసింది.

“అఫ్ కోర్స్... అఫ్ కోర్స్... ఓ పని చేద్దాం. ముందు నువ్వు ఓ పెర్మనెంట్ బోయ్ ఫ్రెండ్ ని సంపాదించి పట్టుకో. ఆ తరువాత ఏ సిగరెట్లు మాట ఆలోచిద్దాం.”

“అయిడియా బాగానేవుందికాని - వున్న పళంగా బోయ్ ఫ్రెండ్ ఎక్కడ దొరుకుతాడబ్బా.”

“నువ్వు కాస్త గట్టిగా ప్రయత్నించాలేకాని అదెంతపని?”

“పాండర్ నన్ ఫలోకి విసిరి తెరిసా భుజాల మట్టు చేతులువేసి మెల్లగా తట్టాడు.

“ఎవరో ఒకరు ప్రత్యక్షం కాకపోతే నన్నీ ప్రమాదం నుంచి కాపాడటానికి - ఏమంటారు?”

“నిజమే ఎవరికి తెలుసు - అయినా యితరులందరికీ ఏమగడు మాత్రం తప్పించుకు పోగలడు చూపులు కలిశాక” పాండర్ నన్ మనసుని మాటల్లో పెట్టుకుండా వుండలేకపోయాడు.

“కాక్ డట్ సో” తెరిసా చూపులు నా మీద నిలిచాయని గుర్తించగానే గుండె దడదడలాడింది.

సిస్టర్ జోన్స్ ఆ మాత్రం పసికట్టలేని అమాయకురాలా కాదు.

సావైపు చూసి చిన్నగా నవ్వింది. అంధుల్లో ఎలాంటి వెలుకారం, ఏమ్యాలావంలేదు. ఏవో తెలిసి తెలియని పూచాలకి అప్పవ్వమైన గుర్తింపు తప్పించి.

* * *

తెరిసా చూడటానికి ఆమె వుంటున్న వార్డ్ లోని ప్రత్యేక గదిలోకి వెళ్ళాను. ఆ చిత్రంచూసి చివుక్కుమంది వంటరి మనసు.

“అయావ్ సారీ” చాలా కాలంగా దొరల దేశంలో వుండటం వలన అనుకుంటాను. ఆ మాటలు యాంత్రికంగా గొంతు చీలుకుని పూడిపడ్డాయి, ఎదురుగా హాస్పిటల్ బెడ్ మీద నరసాలు ఆడుకుంటున్నంత పనిచేస్తున్న ఆ జంటని బెదిరిస్తూ -

వాళ్ళు యిద్దరూ ఏదో లోకంలోంచి భూమి మీద పూడిపడ్డట్లు తెప్పరిల్లారు.

“ఓ... హాయి” తెరిసా ఎంతకైనా తెగించగల ఆడపిల్లేనని వేరే చెప్పక్కర్లేదు ఆ పలకరింపు వింటే.

“అయ్ డోంట్ మీన్ టు యిలదర్స్ యు... సారీ.”

అక్కడ ఓ క్షణంకూడా నిలబడబుద్ధి కాలేదు. గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగాను.

భారతదేశం పుట్టి పెరిగిన మనసేమో అతి తేలికగా అనుమాతో రగులుకుంది. ఆ మనసుకి ప్రెట్టోలు కిరసనాయంతో ఏమీ పని వుండదను కుంటాను యిలాంటి విషయాలలో.

“స్ట్రీట్ డోంట్ గో” తెరిసా గొంతుక వణికింది. అది తడబాట్, తప్ప కప్పిపుచ్చుకోటమో నా ఆలోచనలకి అందలేదు.

“ఓ డాక్టర్ రాజేష్... అయావ్ డాక్టర్ లాయ్... తొరాసిక్ సర్జరీ రిజిస్ట్రార్... మిస్

భేతాళుడు మరచిన వ:రో కథ

పామర్ల చూడమని రిక్వెస్ట్ చేసింది చేసింది మీర అనుకుంటాను...”

ఆ యువకుడు తెరిసా భుజాలమీద నుంచి చేతులుతీసి బెడ్ మీద నుంచి లేచి నావైపు తిరిగాడు తీరుబడిగా.

“ఓ ఎన్.. ఎన్” కంగారు పడడం నావంతు అయింది.

“మీతో మాట్లాడాలి... బయటకు వెళ్దామా” అంటూ నా దగ్గరకు వచ్చి చనువుగా భుజంమీద చేయి వేశాడు డాక్టర్ లాయ్.

“స్యూర్...”

చురుకైన నా చూపులు సూటిగా తగిలినట్లు వున్నాయి. చటుక్కున చేయి వెనక్కు తీసుకున్నాడు డేవిడ్ లాయ్ తప్ప తెలుసుకున్నట్లు.

“మీతో నేనూ మాట్లాడాలి... మీ పని అయ్యాక ఒకసారి యిలా వస్తారా?”

వెనుకనుంచి తెరిసా గొంతుక స్పృతి చేసిన ఎలక్ట్రానిక్ ఆర్గన్ లా మృదువుగా వినిపించింది.

లాయ్, నేనూ ఒకసారి వెను తిరిగి చూశాం ఆశ్చర్యంగా.

“మిమ్మల్నే డాక్టర్ రాజేష్...”

లాయ్ నావైపు చూసి చిరునవ్వు నవ్వి మెల్లగా వీపుతట్టి బయటకు నడిచాడు.

పుళ్ళాసాంగా నాటకం సాగుతుంటే సారసాటున ఎవరో తెర వేసినట్లు అంతా అయోమయంగా తోచింది ఆ క్షణం.

“యు మీన్ మి...” అన్నాను పిచ్చిగా.

“మీ పేరే తలచాను అనుకుంటాను” చిలిపిగా నవ్వింది ఒంటరితనానికి వంతపాడుతూ.

“అదేమిటో యిప్పుడే చెప్పొచ్చుగా... అవలల నాకు చాలా పని వుంది. మీరు ఎలా వున్నారో చూసిపోదామని వచ్చానంతే” అన్నాను.

“అవ్... ఆశ.. చూసిపోటానికి నేనేమైనా ఎగ్జిబిషన్ లో వస్తున్నాను అనుకున్నారా ఏమిటి... అదేం కుదరదు... మీరు మళ్ళీ రావాలిందే, నాతో చాలాసేపు మాట్లాడాలిందే ఎన్ని పనులు వున్నా సరే... స్ట్రీట్” విప్పిపిల్లలా మారాం చేసింది.

“అక్ మీన్ పామర్...”

“అహ... తెరిసా... పేరైనా గుర్తించు కోండి మహాశయా...”

“ఆల్ రైట్... తెరిసా... ఓ విషయం చెప్తాను వింటారా?”

“నాకు తెలుసు మీరు చెప్పబోయేది ఏమిటో... తెరిసా యిది హాస్పిటల్... నువ్వు రోగివి... నేను పెద్ద వైద్యవేత్తను... యిలా మంతనాలు సాగించటం చాలా తప్ప - అంతరంగిక వ్యవహారానికి అమూల్యమైన మా సేవలకి మధ్య పాత్ర కుదరటం అసంభవం...”

“అన్నీ తెలిసివుండికూడా మీరు యిలా ఎందుకు ప్రవర్తిస్తున్నారో నాకు అర్థం కావటంలేదు.”

ఆమె మాటలకి అడ్డుపడి కథకి చిన్న మెలిక పెడదామని ఆవేశపడ్డాను. మాటలు త్రుంచి విసిరి చేతనైతే ప్రోగ్రామీసుకుని మాలలు కట్టుకోమన్నట్లు చురుకుగా చూస్తూ,

“ఏలిచినా పలికే ప్రాణి లేని ఓ ఎడారిలాంటి దీవిలో మిమ్మల్ని ఏ కంచెకో వెట్టుకో కట్టెసారేస్తే తెలుస్తుంది ఆ బాధ ఏమిటో.”

చుక్క మాట దేముడెరుగును కనీసం కామా గుర్తుకైనా చోటు లేకుండా కథని పాడిగించింది, ఆ వయ్యారిభాష తన తెలివైన మాటలతో.

“ఐ డీ.”

కోలుకోటానికి కాస్త టైమ్ కావాలివచ్చింది నాకు.

“మనిషి మొండివాడియితే నయాన్ భయాన్ వచ్చుచెప్పవచ్చు. మనసు మొండిదయితే...”

“మనసు మొండిదని తెలిశాక దాని జోలికి పోవటంలో అర్థం వుండదనుకుంటాను.”

అదంతా స్వర్ణ ప్రసంగమేనని నాకు బాగా తెలుసు. కాని తెరిసాలో ఏదో తెలియని నిశ్చిన్మైన ఆకర్షణ వుంది. అది నన్ను అన్వివిధాలా కట్టిపడేసి మాటలతో ఆటలాడిస్తోంది అని తెలుసుకోటానికి క్షణకాలం వట్టలేదు.

కాని ఆమె కంటిలో ఏమి కనికట్టు వుందోకాని ఆ చిక్కుకున్న పలయంతోంచి బయట పడటం నాకు చేతకాని పనే అయ్యింది ఆ నిమిషం.

“మొండిదని చెప్పి మంచి మనసుని గాలికి వదిలేయమంటారా చెప్పండి... స్వార్తి చేసే వాడికి కాస్త ఓర్పు, నేర్పు వుండాలేకాని అడవిగుర్రాన్నైనా మచ్చిక చేసుకోటం ఎంతసేపు...”

“మనసు గుర్రమే అయితే మీరు ఆ పనే చేయొచ్చు.”

“డోంట్ నగ్రీ ... వరుగెట్టే మనసుకి పగలు ఎలా వేయాలో నాకు తెలుసు.”

“కంగారుతో కాలుజారితే చాలా ప్రమాదం మరి.”

“ఎవరికట ...”

“చూడండి యిప్పుడు మీతో వాదించేటంత ఓపికలేదు. టైమ్ అంతకంటే లేదుకాని దయవేసి నన్ను విడిచిపెడతారా” అన్నాను అసహనంగా.

ఫక్కున నవ్వింది తెరిసా. ఎలాంటి ప్రవరాణ్యుడైన ఆ వచ్చే చూపుల్లో మంచులా కరిగిపోవం సిందేనేమో.

“మిమ్మల్ని ఎవరూ కట్టె పి కూర్చోపెట్టలేదే. యు ఆర్ ఫ్రీ అంట్ యు?”

“పై గుడ్ నెస్.”

విసురుగా బయటకు నడిచాను.

“మీ కోసం చూస్తుంటాను మరి ...” గుమ్మం దగ్గరకి వచ్చాను.

“స్ట్రీట్ ... డోంట్ డిజెస్టాయింట్ మి.”

క్షణం గుమ్మందగ్గర అగి ఏదో చెప్పాలను కున్నాను. కాని అలాంటి ఆడదానితో మాటలు పెంచడం చిన్నమొత్తంమీద పెద్దవడ్డి చెల్లించటమే అవుతుందని గ్రహించటానికి అదృష్టవశాత్తు రెప్పవాటు కాలం సరిపోయింది.

బయట వరండాలో డాక్టర్ లాయ్ నా కోసం ఎదురుచూస్తూ విలువలేని చిరునవ్వు ఒకటి విసిరాడు గాలిలోకి!

(ముగింపు పైవారం)

(గత సంచిక తరువాయి)

“మీన్ సామర్ వ్యాయంలో కుడివక్కు రక్తనాళాలు లాగా దెబ్బ తిన్నట్లు కనిపిస్తోంది వింజియోగ్రాఫ్ చూస్తుంటే మీరు చేసిన రక్తపు పరీక్షలో ఏమైనా కనిపించిందా?” క్రానరీ వింజియోగ్రాఫ్ రిపోర్టులు చూపిస్తూ అడిగాడు డాక్టర్ లాయిడ్

“బ్లడ్ కొలెస్ట్రాల్ వార్యల్ గానే వుంది. వాళ్ళ కుటుంబంలో కూడా ఎవరికీ హైపర్ లిపిడిమియా ల వంటి జబ్బులు వున్నట్లు కనిపించలేదు”

“అయితే డాక్టర్ హెండ్రీసన్ ఏమంటున్నాడు?”

“ఆ అమ్మాయి వెక్కువగా స్మోక్ చేస్తుంది అదే కారణం అయివుండొచ్చు అంటాడు”

“కమాన్ డాక్టర్ రాజేష్ దు యు దిలిట్ ఆల్ దట్”

“వెల్ సిగ్నిస్ లాంటి ప్రాబ్లమ్స్ వున్నాయేమోనని ఆ పరీక్షలు కూడా చేశాం మరి”

“షి ఈజ్ క్లియర్ ఐ హాప్”

“అప్కోర్స్ షి ఈజ్”

“నేను చెప్పాను విసండి యిదొక రకమైన కంజెస్టెటల్ ప్రాబ్లమ్ ఆయ్ థింక్ వుయ్ హేవ్ టు దు సవ్ కైండ్ ఆఫ్ బై పాస్ ఆపరేషన్ ఏమంటారు మీరు”

భేటాళుడు
మరచిప
మరాకథ

‘కథ’

నేను చచ్చితే బాధపడేవారు ఎవరూ లేరు కాని నేను బ్రతికినంత కాలం నన్ను చూసి సంబరపడే వాళ్ళు మాత్రం చాలామంది వున్నారు మరి మీకు తెలుసుగా ఆ సంగతి సారీ ఈ స్వీయచరిత్రలో మీకు తలనొప్పి తెప్పిస్తున్నట్లున్నాను కదూ "

"నోనో "

పున్నట్టుండి ఎవరో తలుపు తోసుకుని రూమ్ లోకి వచ్చిన కబ్బం అయింది

నేను ఫులిక్కిపడ్డాను నర్స్ సార్ కార్ మా వైపు పట్టపట్టచూస్తూ "హాల్లో డాక్టర్ ఈ రొజు ఓవర్ టైమ్ చేస్తున్నావా ఏమిటి కొంపతీసి టైమ్ అయిదు డాట్ అంది వెలుకారంగా నవ్వుతూ

"వృత్తి రీత్యా డబ్బులు యివ్వకపోయినా ఓకోసారి ఓవర్ టైమ్ చేయాలి వస్తుంది మరి మనిషి బాగోగులు చూసేవాళ్ళకి అదేమీ కొత్త కాదు తప్ప అంతకంటే కాదనుకుంటాను" అన్నాను కాస్త కటుపుగా ముఖమీద రవ్వంత చిరునవ్వు అడ్డు పెట్టుకుంటూ

"అంతేకదా అయితే ఫర్వాలేదు యిన్ యు డోట్ మైండ్ తెరీసా పల్సో, బి ఏ చూడాలి " పదునైన మాటల్లో ఏదో తెలియని ఓర్వలేనితనం వెళ్ళగక్కకుంటూ తన పని చేసుకు పోయింది నర్స్ సార్ కార్

అలాంటి పరిస్థితుల్లో మనిషి ఏ దేశానికి చెందినా మనసులో అనుమానం కలగటంలో ఆశ్చర్యం వుండదేమో ?

"అయితే ఏమనుకుంటున్నారు మీరు నా

భేతాళుడు మరచిన మరో కథ

గురించి ముఖమాట పడక్కర్లేదు మహాశయా వున్నమాట చెప్పండి సంతోషిస్తాను" మళ్ళీ మొదలు పెట్టింది తెరీసా తన చిలిపి ధోరణితో

"సారీ మీ వెనుక యింత విషాద గాధ వుండుటే నేనేకాదు ఎవరూ నమ్మరు రియల్ లీ" అన్నాను

"కమాన్ డోట్ బి సిల్లీ డాక్టర్ విషాదమా సాదా జీవితాన్ని మచ్చిక చేసుకుంటూ ఆనందాన్ని అస్వీదించడం ఒక్కటే నాకు తెలుసు పిరికి మంత్రాలు పిచ్చి సానుభూతులూ ఈ వంటికి పడవు అవంటే ఎలర్జీ మహాశయా ఏం చేయమంటారు "

తెరీసా మాటలు ఆలకించటం నా వంతు అయింది

'వోట్ యు కిన్ మీ "

కదిలేమందు మాటల్లో మళ్ళీ కట్టిపారేసింది "మనసులోని భీతికి మనిషి బాధలకి మంచి మందు ఏమిటో తెలుసా ?" అంటూ కవ్వంపు చూపుతూ మనసుని చిత్తు చేసింది ఆ పయ్యారిభాష "నాకు తెలుసు "

ఎవరో మంత్రించినట్లు యాంత్రికంగా ముందుకు వంగి వుండుపుగా చుంబించాను విచ్చిన మందారంలా ఆకర్షిస్తున్న ఆ చూడమణి పెదవుల్ని తెరీసా తనవ్యయత్యంతో కళ్ళు మూసుకుంటే సిగ్గు ఎడటం నా వంతు అయింది

* * *

మర్నాడు ఆపరేషన్ కి వెళ్తుందనగా వార్డ్ రౌండ్స్ చేస్తూ తెరీసా రూమ్ కి వచ్చాం

"డోట్ గెట్ స్కేర్డ్ ఆపరేషన్ అంతా బాగా జరుగుతుంది ఆయ్ ప్రామిస్" అంటూ చేయి పట్టుకుని నిమిరారు డాక్టర్ హెండ్రీసన్

"భయమా! భయం ఎందుకు మీలాంటి డాక్టర్ల చేతుల్లో ఒక్క ఎలాంటి ప్రాణి కయినా వున్న భయం పోతుందనుకుంటాను" అంది హుషారుగా "ఎందుకట "

"మీరంతా గుప్పిటలో ప్రాణాన్ని కూడా గట్టిగా బిగించి పట్టుకోగల సమర్థులు కాబట్టి 'మై గుడ్ నెస్' హెండ్రీసన్ కొట్టి పారేసినట్లు నవ్వాడు బిగ్గరగా

"రియల్ లీ యు ఆర్ ఏ గ్రేట్ డాక్టర్ " అమె కంఠం పణికింది

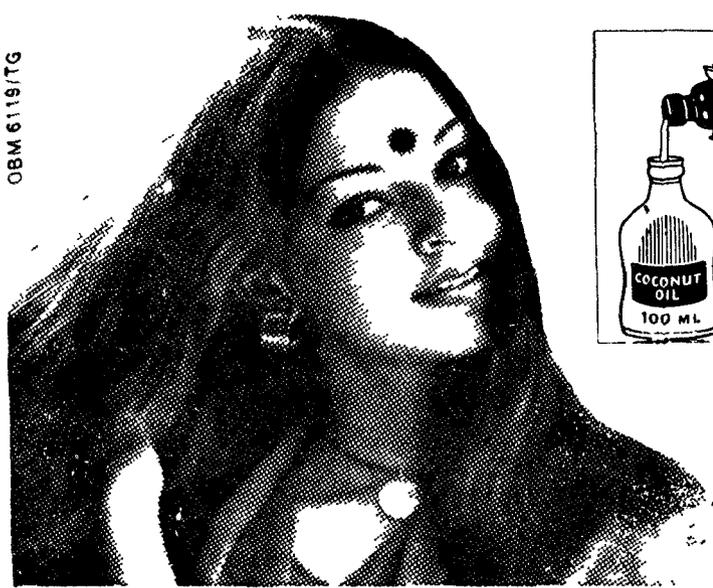
"కమాన్ మై డియర్ ఈ మాత్రం దానికే నువ్వు మమ్మల్ని అంతగా పాగడాలైన పనిలేదు టేక్ యిట్ ఈజీ విత్ యు" అన్నాడు డాక్టర్ హెండ్రీసన్, తెరీసా రెండు భుజాలమీద చేతులు వేసి ఆస్వాయంగా నొక్కుతూ

"మనిషికి కావసంది వండు ఒక్కటేకాదు మమత మనుకారం కూడా ఎంతో అవసరం సానుభూతి చూపిస్తే సరిపోదు బాధని అర్థం చేసుకొనే సప్రదయం కూడా వుండాలి మం దు లి చే వా దు ఒక్కడే డాక్టర్ కాదు అభిమానం అనురాగం పంచేవాడకూడా డాక్టరే మీ మందులు తగ్గించలేని ఎన్నో బాధల్ని ఓ మంచి మనసు ఓ మంచిమాట యిట్టే తగ్గించగలవు "

మీ కేశ నాందర్యాభివృద్ధికి కొబ్బరినూనె కంటే అతి ఉత్తమమైనదేదీ?

కేశవర్ధినిని

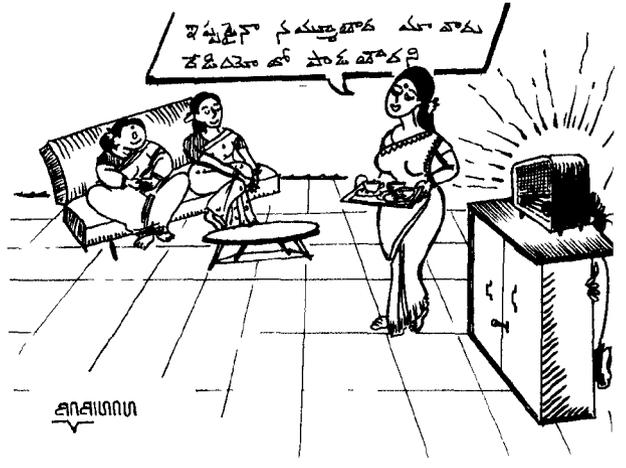
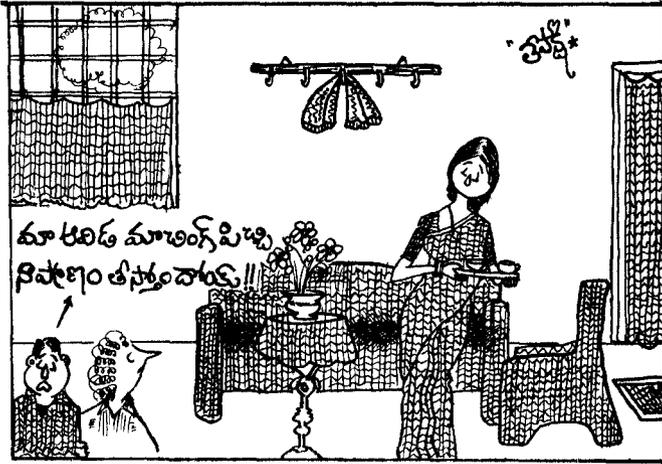
చేర్చిన కొబ్బరినూనె

బాను! మీరు ప్రతి నిత్యమూ తలకు రాను కుంటూన్న కొబ్బరినూనెలో కొన్ని మక్కలు కేశవర్ధినిని కలపండి తల చర్మానికి అంటే టట్టుగా తలకు రానుకోండి ఇదే అందంగా తల వెండ్రుకలు పెరగడానికి సాంప్రదాయక గ్రహాన్యము - కేశవర్ధిని వెంటనే ఒక బొటద కేశవర్ధినిని కొనినాడండి.

కేశవర్ధిని ప్రొడక్స్ (మద్రాసు) మద్రాసు-600 092

OBM 6119/TG

ఆ మాటలంటూ తెరిసా సూటిగా నానైపు చూడటం డాక్టర్ హెండ్రీసన్ కంట పడకపోలేదు

“దేర్ యు ఆర్ ఆ పొగడలన్నీ ఏకే అనుకుంటాను” హెండ్రీసన్ తన మాటలకి విలువ లేని నవ్వు ఒకటి పల్లటే కాగితంమీద పేపర్ వెయిట్లా బరువు పెట్టాడు

ఆ అనుకోని మలుపుతో నన్ను నేను నిలద్రొక్కుకోలేక చైతన్యంలేని శిల్పమే అయ్యాను

* * *

తెరిసా గుండెలమీద ఆపరేషన్ వ్యంగంగానే జరిగింది

“అదృష్టవంతులూ” అంది సిస్టర్ జోన్స్

“మనం చేయవలసింది చేశాం ఎవరి అదృష్టం ఎలా వుందో ఎవరికీ తెలుసు” డాక్టర్ హెండ్రీసన్ గంభీరంగా అన్నాడు

నేను కిందికి ఆశ్చర్యపడ్డాను అతని వాలకం చూసి

హెండ్రీసన్ అంతవరకూ ఎప్పుడూ ఏ విషయం లోనూ ఎవరినీ నిరుత్సాహపరచటంగాని చిన్నబుచ్చటం గాని నేను చూడలేదుమరి

“ఈ ఆపరేషన్ అంటే మీకు అంత నమ్మకం లేనట్లుండే” సిస్టర్ జోన్స్ మాటలు విసిరింది

“ఒకరి నమ్మకాల గురించి యింకోకరు పట్టించుకోటం పిచ్చితనం అలోచించటం అంత కంటే అనివేకం ఏమైనా ఫలితం కోసం ఎదురు చూడటం తప్పించి ప్రాకులాడితే లాభంలేదు సిస్టర్” అన్నాడు డాక్టర్ హెండ్రీసన్ ఆవేశంగా

“అలా అని వున్న ఆశ చంపుకోవడం అర్థం వుండడనుకుంటాను” సిస్టర్ జోన్స్ పొరుషంతో మాటలు పొడిగించింది

“వ్రసుతానికి అంతా బాగానే వుందికదా వై ఘడ్ ఫుమ్ వగి” అన్నాను కలగజేసుకుంటూ

“ఓన్ లింగ్ యు మస్ట్ రిమెంబర్ డాక్టర్ తెలివితో గుండెల్లో పరుగెత్తే రక్త ప్రవాహానికి కార్లు త్రవ్వి లోతులు వెంచగలుగుతున్నాడేమో కాని ఈ నొసలు రాసిన గీతలకి వంకరలు మాత్రం దిద్ద లేకపోతున్నాడు మనిషి, ముప్పు ఎంత పెద్ద వైద్యుడివయినా చావు దగ్గరకవచ్చి భుజం తట్టితే ఏంచేయగలవు చెప్పి”

డాక్టర్ హెండ్రీసన్ ఆ మాటలు అని వటుక్కున అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయాడు సిస్టర్

జోన్స్ నేను ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకుంటూ ఊణకాలం అచేతనంగా వుండిపోయాం

“ఎందుకలా రునురునలాడున్నారూ ఈవేళ” తెప్పరిల్లి దెప్పిపొడిచింది సిస్టర్ జోన్స్ పొరుషం చంపుకోలేక

* * *

ఆ తరువాత ఒకటి రెండుసార్లు తెరిసాని హాస్పిటల్ ఓ పి లో చూశాను పూర్వమంత చనువుగా మీదపడి ముద్దులాడక పోయినా చిరు నవ్వుతో ఆప్యాయంగా పలకరించింది చాలాసేపు మాట్లాడింది పొషారుగా

రెండు మూడు నెలల తరువాత ఒకసారి వార్డ్లో పూసూటాల మధ్య సిస్టర్ జోన్స్ వున్న ట్టుండి అడిగింది

“నీకు తెలుసా ఈ విషయం డాక్టర్ హెండ్రీసన్ భార్యకి విడాకులు యిస్తున్నాడంటు” అని

“నిజమా చాలా చిత్రంగా వుండే” అన్నాను ఆశ్చర్యపడ్డా

“ఈ దేశంలో మా ప్రజలకి అది బాగా అలవాటే మరి విడాకులు యిచ్చేవాళ్ళని చూసి ఆశ్చర్య పడాలైన పనిలేదు” అంది కిందికి కోపంగా

“ఏది అలవాటైనా ఏది పొరపాటైనా అనుకోనిది జరిగితే చూడటానికి చిత్రంగానే వుంటుంది దనుకుంటాను సిస్టర్ డియర్ ఇంతకీ కారణం ఏమిటంటు” తెలివిగా మాటలు అంటించాను

“ఏమింది ప్రతి మగాడిలాగే ఈయనగారికి కూడా ఆ మోజు కాస్తా తీరిపోయి వుంటుంది” అంది రునురునలాడుతూ

“మోజు తీరిపోవానికి హెండ్రీసన్ వయసులో వున్న కుర్రవాడు ఏమీ కాదుగా పిల్లలూ, పరువు వాటిమాట ఏమిటి?”

“అయితే నీకేమీ తెలిదన్నమాట హెండ్రీసన్ భార్య యిక్కడ స్టాన్ నర్స్ గా పనిచేస్తుండేది ఓ పది పదిహేను సంవత్సరాల క్రితం అందరితో తిరిగినట్టే ఆమెతో కూడా తిరిగాడు ప్రేమతో వడ్డాడో, పొరపాటే జరిగిందో తెలియకాని ఫలితం ఆమెగారికి కడుపు అయ్యింది హెండ్రీసన్ చిక్కుల్లో పడ్డాడు, పెళ్ళంటే చిక్కులు కాదా మరి వయసులోవున్న కుర్రవాడికి ఏమైతేనేం అందరిలా ఆమెను వదిలించుకోలేక కట్టుకున్నాడు కాని ఆ

పుట్టిన పిల్లవాడు హెండ్రీసన్ కి పుట్టలేదనీ, అతనికి అసలు పిల్లలే పుట్టరని ఒక వదలి ఏర్పడింది ఈ తరంగమంతా చూస్తుంటే అదంతా విజమే అయ్యివుంటుంది అనిపిస్తోంది” అంది

“వేర్ ప్రతిమనిషి స్వేచ్ఛా జీవే మీ దేశంలో ఏమంటాన్ సిస్టర్ ఎవరు ఏం చేసినా ఎవరూ కాదనలేరుగా మరి” అన్నాను

సిస్టర్ జోన్స్ చిరునవ్వు నవ్వింది కళ్ళలో చిందులు త్రొక్కుతున్న చిరుకోసాన్ని కప్పిపుచ్చు కుంటూ

* * *

మరో ఆరునెలల కాలం తెరవాప ఎత్తిన పడవలా సునాయాసంగా సాగిపోయి కాలగర్భంలో కలిసిపోయింది

ఆ రోజు యధాప్రకారం తొమ్మిదిగంటలకే హాస్పిటల్ కి చేరుకున్నాను

ఎన్నడో శలవు రోజుల్లో తప్పించి ఉదయం వేళలో వార్డ్లో వాతావరణం అంత నిశ్శబ్దంగా, నిర్మానుష్యంగా వుండటం నేను అంతవరకూ చూడ లేదుమరి ఏముంది? బ్రిట్ష్ ప్రజలంతా యింకేవని లేక జబ్బుల జోలికి పోమని గట్టిగా నెళ్ళాగిపోవడం చేస్తున్నారేమో అనిపించింది

సిస్టర్ రూమ్లోంచి చిన్నగా మాటలు వినిపిస్తున్నాయి

“కోసల ఎవరున్నారు” ఎదురుగా కనిపించిన న్నూడెట్ నర్స్ ని అడిగాను

“మిసెస్ హెండ్రీసన్ నీకు తెలియకదూ డాక్టర్ హెండ్రీసన్ ని రాత్రి ఎడ్మిట్ చేశారు కరోనరీ కేర్ యూనిట్లో” అంది కంగారు కంగారుగా

“హెల్”

“లిసెన్ హి డైజ్ దిస్ మార్నింగ్”

“మైగాడ్ ఏమిటి వస్తుంటోంది?”

“బిలివ్ మీ యిటీక్ బ్రూ డాక్టర్ రాజ్”

నాకు తల తిరిగింది వున్న పళంగా తలపు తోసుకుని సిస్టర్ రూమ్లోకి వెళ్ళాను ఆ దృశ్యం చూసి వున్న మతిపోయింది

“ఓన్ పామర్ మీరేం చేస్తున్నారూ ఇక్కడ” ఏవ్విగా పలకరించాను తెరిసా పామర్ ని

విజ్ఞానం నాగరికత పెంపొందిన నేటి సమాజంలో అమాయకులైన కొందరు వరకట్టు పితావక బంధ పాస్తాల్లో యిరుక్కుని జీవశృలాంగా మారటానికి కారకులు ఎవరు? వరకట్టుం యిచ్చే వాళ్ళా? పుచ్చుకునే వాళ్ళా? లేక కళ్ళుండి అంధులుగా చూసే సమాజమా!

★ బాగుంది వివాహ బంధాన్ని డబ్బుకి ముడిపెట్టి ఇచ్చి పుచ్చుకునే వాళ్ళు బాగానేవున్నారు మధ్య సమాజం గుడ్డిదయిందా? వ్యక్తి సమస్య ముదిరి దాని దుష్ట ఫలితాలు బయటకు పాక్కి సమాజాన్ని కలుషితం చేస్తున్నప్పుడే ఆ సమస్య సమాజ సమస్యగా తయారవుతుంది ఇప్పుడి కట్టు సమస్య భయంకర రూపం దాల్చి మనిషిని నైతికంగా పతనం చేసి, రాక్షసులుగా మార్చేస్తోంది కనుకనే సంఘ సంస్కర్తలు పాటుపడుతున్నారు కాని ఒక్కటి గుర్తుంచుకోవాలి ఇప్పేవాళ్ళ, పుచ్చుకునే వాళ్ళ దృక్పథం మారితే తప్పించి కట్టు సమస్య అడుగంటిపోదు పెళ్లి మాటలని సంత బేరంగా మార్చిన ఘనత— అమ్మాయి అబ్బాయి తల్లి తండ్రులకే కాదు సందానకర్తలకి కూడా దక్కుతుంది అలాగే చదువు సంస్కారం వుండి గొగి రెద్దుల్లా తలాపే దౌర్భాగ్యపు స్థితికి దిగజారిన— అమ్మాయి అబ్బాయిలకే దక్కుతుంది స్వంతంగా పెళ్ళాన్ని పోషించలేనివాడు పెళ్ళికి సిద్ధపడితేనే యీ డబ్బు బేరాలు

ఆర్. ఆర్. జి - కరీంనగరు

నేను పది సంవత్సరాలనుంచి పని చేస్తున్నాను వెయ్యి రూపాయలు వస్తుంది ప్రస్తుతానికి ముగ్గురు పిల్లలు నాకు అన్ని పోగా ఐదోదంబు చేతికి వస్తుంది నేను ఒక అమ్మాయిని పెళ్ళాడా అనుకుంటున్నాను ఆమె ద్వారా అస్తీ వస్తే లక్షాధికారి కావాలని వుంది లేక ఉద్యోగస్తురాలిని చేసుకోనా?

★ మీరు చాలా తెలుగా సలహాకి వచ్చారు కాలాన్ని వెనక్కి తిప్పి బ్రతుకు కొత్త మలుపుతో

“మిస్ పామర్ కాదు మిసెస్ హెండ్రెస్” అంది సిస్టర్ జోన్స్ చురుకుగా “వాట్”

‘డాక్టర్ హెండ్రెస్ తేరిపా, పెళ్ళి చేసుకుని మూడు నాలుగేలలు అవుతోంది నీకు తెలిదా?’ అంది సిస్టర్ జోన్స్ నేనేదో తప్ప చేసినట్లు చూపుతుంది మందలిస్తూ

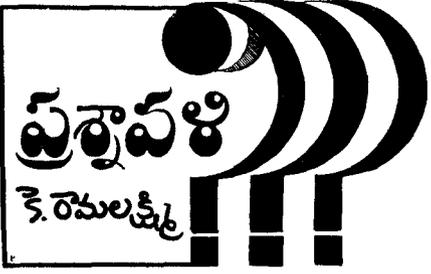
కలవరపాటు, నివ్వెరపాటు, కంగారు, ఏదో తెలియని కోపం అన్నీ ఒకదాని కొకటి తోడునిడై నన్ను నిలువెల్లా కంపించజేశాయి

“ఏం లాభం అనుకోకూడనిది జరగదానిది జరిగిపోయింది” అంది సిస్టర్ జోన్స్

“నాకూ యిప్పుడే తెలిసింది సిస్టర్ అయావ్ రియల్లీ షాకెడ్”

ఆ పైన యింకేమనాలో యింకేంచేయాలో తోచక తెరిసా వైపు, సిస్టర్ జోన్స్ వైపు పట్టి పట్టి చూస్తూ వుండిపోయాను

కలలో కూడా వూహించనిది నిజంగా జరిగితే

ప్రారంభించకల్లే బాగానే వుంటుందిగాని — సాధ్యం మటుకు కాదు ముగ్గురు పిల్లల తండ్రి చేతికొచ్చేవి ఐదోదంబులు — మళ్ళి పెళ్ళి చేసుకోవాలని ఆశ! ఇంతకంటే ఆత్యాశ వేరొకటి వుండదు ఉన్నదాంతో తృప్తిగా కాలం గడపడానికి ముందు ప్రయత్నించండి, లక్షాధికారి కాడానికి పెళ్ళాన్ని మోసం చేయకూడలేదు లక్షాధికారి అమ్మాయి — మిమ్మల్ని చేసుకోడానికి సిద్ధపడవలసిన స్థితిలోనూ వుండదు !!

ఆర్ ఆర్ జి. - మాబాపూర్

కొందరిని చూస్తే ప్రేమా, గౌరవం కల్గుతాయి మరి కొందరిని చూస్తే అసహ్యం, యీర్ష్య కల్గుతాయి ఎందువల్ల?

★ మానవ బలహీనతలవల్ల

బి. ఎ. కె - బొంబాయి

ఆరుద్రగారి ‘రాముడికి సీతెమోతుంది’ వ్యాస సంఘటి ప్రజలలో కల భక్తి భావన విరిచేసిన వారైనారని అభిప్రాయం?

★ నేను చదవలేదు పరిశోధన విషయాలు నాకంత కొరుకుడు పడవు

వి. వి. ఆర్ - హైదరాబాద్

జీవితంలో నైతికత కారణం ఏమిటి? ★ దేనిలోనూ కుతూహలం లేకపోవడం కనవర్తకపోవడం!

భేతాళుడు మరచిన మరొక కథ

మనిషి పరిస్థితి ఎలా వుంటుందో బాగా అర్థమయ్యింది ఆ చిత్రమైన సంఘటన చవిచూశాక!

★ తరువాత తెరిపా నా కంట పడకపోయినా ఆమె వదిలిపోయిన చిత్రమైన అనుభూతి, చిత్రాతి చిత్రమైన అనుభవాలు మదిలో మెదులుతూ ఎప్పటి కప్పుడు కంటిముందు కదలాడుతూనే వున్నాయి

తనవలన సంతానం కలగదని తెలిసికూడా ఆ వయసులో డాక్టర్ హెండ్రెస్ మళ్ళి పెళ్ళి ఎందుకు చేసుకున్నట్లు?

తెరిపాకి నిజంగా ఆ సంగతి తెలిదా? డబ్బుకీ, హోదాకీ ఆశపడిందా? గతాన్ని మర్చిపోటానికి అనుభవం విజ్ఞానం వున్న ఆ పెద్ద మనిషి నీడ కొరుకుందా?

ఏ వయసులోవున్నా మగవాడికి ఆడదానిమీద మోజు పుట్టుటలో ఆశ్చర్యం వుండదు కాని అంత చిన్నవయసులో వయ్యారిభామ తెరిపాకి ఆ వయసు మీరిన పెద్ద మనిషిమీద మోజు ఎందుకు పుట్టాలి?

అక్కయ్యగారూ నా రచనా వ్యాసంగానికి శ్రీకారం చుట్టింది మీరే ఎలాగంటారా? మొదట వా ప్రశ్నకు జవాబు యిచ్చింది మీరు ఇప్పుడు ప్రశ్నలు, ఉత్తరాలనుంచి చిన్నచిన్న కథలు వ్రాయడం వరకు ఎదిగాను?

★ గుడి చాలామంది పాపులర్ రైటర్స్ నాడు మాలతికి ప్రశ్నలు రాసి ఎదిగి రచయితలయిన వాళ్ళే ఎక్కడో — నాంది పల్కాలికడ

టి. కె. ఆర్. - మహాదేవిపురం

నేటి దిన, హీన స్థితిలోకి దిగిన విద్యా విధానాన్ని మళ్ళి పాత బాణీలోకి దించితే?

★ ఎలా? కాలాన్ని వెనక్కి పరుగెట్టించ కలరా? నాశనమైపోయిన కొన్ని తరాలవారిని ఉద్ధరించకలరా?

డి. ఎన్. బి. ఆర్. - అనంతపురం

అక్కయ్యా మీరు బ్రాహ్మణులా?

★ అవును ఇదే ప్రశ్న కొన్నేళ్ల క్రిందన ఎవరేనా అడిగితే చిందులు తొక్కేదాన్ని — బుద్ధి లేదా కులం, గోత్రంతో మీకేం పని అని — కాని కాలం చాలా మారింది ఇలాంటి విషయాల్లో — నేనింకా కన్నుమూయక ముందే — అలవిక స్థితి చూసేస్తానన్న ధైర్యం వుంది!

వి. జె - దొనకొండ

ప్రపంచపు అందాన్ని గురించి ఏ కవి చెప్పనంత గొప్ప కలవి కళ్ళు — (స్త్రీ కళ్ళు నిజమా?)

★ నిజమే అయివుంటుంది ఎందుకంటే ఆడివారి కళ్ళు మూలల కందని భావాలని సహితం పల్కిస్తాయి

ఎన్. ఎ. వి - గద్వాల

మన రాజ్యాంగంలో పొందుపరచిన సెక్యులరిజానికి నిర్వచనం?

★ ఏం లేదు — ఎవరి ‘సెక్యు’ అభిప్రాయానికి వారు పాటుపడే హక్కు అని అర్థం! ★

అవసరానికి ఆ పని చేసిందా? లేక నిజంగానే ఆయన మీద ప్రేమపుట్టి పెళ్ళి చేసుకుందా?

ఇత్యాది ప్రశ్నలన్నింటికీ జవాబులు వున్నాయో లేవో నాకు తెలిదు తెలిసినా చెప్పకపోతే నా తల బ్రద్దులకాదు కాని తెలిసిన ఆలోచనలతో జరిగింది పూహించటానికి ప్రయత్నిస్తే నా తలనొప్పితో బ్రద్దులు కావొచ్చు అందుకే జరిగిందంతా ఒక కల అనుకుని ఈ కథను మూత్రం గుర్తించుకున్నాను ఎప్పుడైనా పొరపాటున భేతాళుడు ఎదురుపడి ఏమిటి నీ సమాధానం అని నిలదీసి అడిగితే ఏదోకటి చెప్పాలిగా మరి?

“జీవితం మహా సముద్రం నాయనా ఎవరికి తెలుసు చావు అన్నది పెద్ద పుప్పెన్నై ఎప్పుడు వస్తుందో!”

భారీ అంగ్లె యుడు అన్న ఆ చివరి మాటల్ని శాస్త్రీయ జ్ఞానంతో పరిశీలించటానికి సవయం లేకుండా చేసింది మా రైలు లివర్ వూల్ లైట్ స్టేట్ స్పెషల్ భారంగా అగుతూ !!!

(అయిబోయింది)